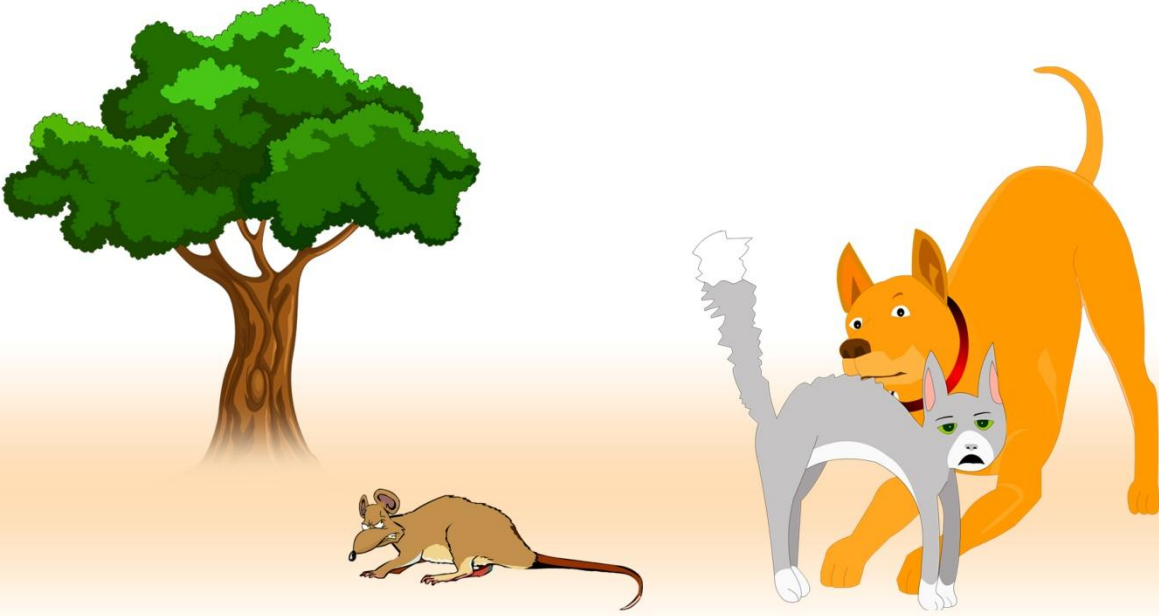
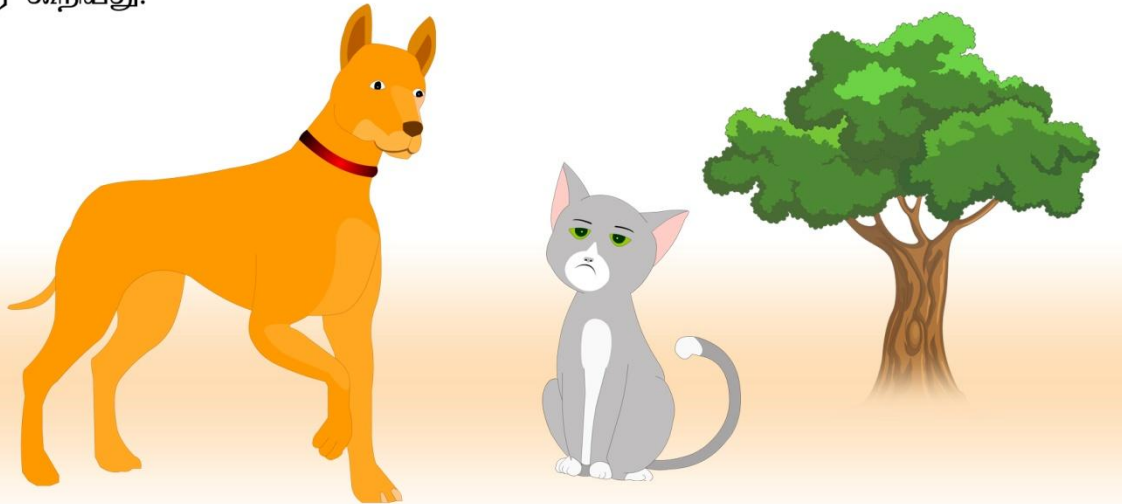

உடனே மணி சுப்புவின் மேல் பாய்ந்து சுப்புவின் கழுத்தைக் கவ்விக் கொண்டது. சுப்புவுக்கு மரண பயமே வந்துவிட்டது. “என்னை விட்டுவிடு என்னை விட்டுவிடு” என்று கெஞ்சியது. மணியோ “நீ எலியைக் கீழே விடு. நான் உன்னை விட்டு விடுகிறேன்” என்றது. சுப்பு மிகுந்த அச்சத்துடன் எலியை விட்டுவிட்டது. எலி தப்பிக் குதித்தோடியது.

மணியும் சுப்புவை விட்டுவிட்டது. “என்னை மன்னித்து விடு நண்பனே. அந்த எலியின் துன்ப நிலையை உனக்கு உணர்த்தவே இப்படிச் செய்தேன். உனக்கு வலி இருந்த மாதிரித்தானே எலியும் கஷ்டப்பட்டிருக்கும். இந்த வீட்டில் நம் எஜமானர்கள் நமக்கு என்ன உணவு தேவையோ அதைத் தருகிறார்கள். நாம் இராஜ வாழ்க்கை வாழ்கிறோம். இதைத் தவிர நமக்கு என்ன வேண்டும்? உயிர்களிடத்தில் அன்புடன் நடந்து கொள்” என்று அறிவுரை கூறியது.

சுப்புவும் அதைக் கேட்டு மனம் திருந்தியது.

இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு சிறிய பூச்சி சிலந்தியின் வலையில் மாட்டியது. மாட்டிக் கொண்ட பூச்சி தனது சிறகுகளைப் படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது. எவ்வளவு முயன்றும் அதனால் விடுபட முடியவில்லை. சிலந்தியோ மெதுவாக நகர்ந்து வந்து அலட்சியமாகப் பூச்சியைக் கவ்வித் தின்று விட்டது. இதைக் கண்ட தேனீக்கள் வியப்படைந்தன.

“இருக்கின்ற இடத்திலேயே இவனுக்கு உணவு கிடைக்கின்றது. நாமோ பல நாறு மைல்கள் கடந்து உணவைத் துன்பப்பட்டுச் சேகரித்து வருகிறோம். நாம் மட்டும் எதற்காக இவ்வளவு துன்பப்பட வேண்டும்? நாமும் நம் கூட்டிலேயே இருந்து கொள்ளலாம்... சிலந்தியைப் போலச் சுகமாக வாழலாம்” என்று பேசிக் கொண்டன தேனீக்கள்.

தேனீக்கள் பேசியது சிலந்தியின் காதுகளிலும் விழுந்தது. “முட்டாள்களே! ஏன் இப்படிச் சிந்திக்கிறீர்கள்?” என்று கோபமாகக் கேட்டது சிலந்தி.

“என்ன நாங்கள் முட்டாள்களா... இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே உண்டு உயிர் வாழ்கிறாயே... நீ தான் சோம்பேறி... நாங்கள் ஒன்றும் முட்டாள்களல்ல” என்று கோபமாகப் பதில் கூறின தேனீக்கள்.

சிலந்தி அமைதியாக, “நான் இரையாக உண்ணும் பூச்சிகளை விட நான் பலவீனமானவன். எனக்கான இரையை இப்படித்தான் பெற்றாக வேண்டும். பூச்சிகளின் இருப்பிடத்திற்கே சென்று அவற்றைக் கொன்று தின்ன நினைத்தால் நானே அவற்றிற்கு இரையாகி விடுவேன். அதனால் தான் இப்படி வலையைக் கட்டி அதில் இரையைச் சிக்க வைத்துச் சாப்பிடுகிறேன்”

“ஓ... அப்படியா?” என்று தேனீக்கள் விழிகளை விரித்தன.

“அதிலும் இந்த வலையைக் கட்டி முடிக்க எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும் தெரியுமா? வலை கட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே காற்றினால் அறுந்து விடும். மனிதர்கள் கலைத்து விடுவார்கள். இப்படி ஏகப்பட்டதுன்பங்கள் எனக்கு”

“ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான போராட்டம்” என்று தேனீக்கள் “உச்” கொட்டின.

“என் துன்பங்களை விட உங்களுடைய வாழ்க்கை எவ்வளவோ எளிதானது; அழகானது. தினமும் அழகான பூக்களைத் தேடிச் செல்கிறீர்கள். இனிமையான தேனைச் சேகரித்து உண்டு வாழ்கிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் அழகை நினைத்து நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழங்கள். அடுத்தவரைப் பார்த்து உங்களை மாற்றிக் கொள்ள நினைக்காதீர்கள்” என்று அறிவுரை கூறியது. தேனீக்களும் தங்களின் தவற்றை உணர்ந்து பூக்களைத் தேடிப் பறக்க ஆரம்பித்தன.

காட்டில் சிங்கமொன்று இரைதேடிக் கொண்டிருந்தது. நீண்ட நேரமாகத் தேடியும் அதற்கு எந்த இரையும் கிடைக்கவில்லை. 'அவ்வளவு தான் கொலைப் பட்டினி என்று சிங்கம் சோர்ந்து உட்கார்ந்து விட்டது. அப்போது அதன் கண்களில் ஒரு சின்ன முயல்குட்டி பட்டது. அதைக் கண்டதும் சிங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அப்பாடா... இந்தக் குட்டி முயலாவது கிடைத்ததே... இதையாவது சாப்பிடலாம்' என்று பாய்ந்து சென்று முயல் குட்டியைப் பிடித்து விட்டது.

சிங்கத்தின் வாயில் அகப்பட்ட முயல் மிகவும் பயந்து போனது. செய்வதறியாது திகைத்தது. பின்பு தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு பேசியது. சிங்க ராஜாவே சிங்க ராஜாவே என்னை ஏன் பிடித்துக் கொண்டு போகிறீர்கள் என்று கேட்டது. சிங்கம் எனக்குக் கொலைப்பசி... உன்னைத் தின்று என் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ளப் போகிறேன் என்று சொன்னது. சிங்க ராஜாவே... தாங்கள் இந்தக் காட்டிற்கே தலைவர்... என்னைப் போன்ற சிறிய விலங்கை வேட்டையாடி உண்டால் உங்களை இழிவாக நினைக்க மாட்டார்களா? காட்டுக்கே ராஜாவாம்... ஆனால் வயிற்றுப்பசிக்காக கேவலம் சின்ன முயல்குட்டியை வேட்டையாடித் தின்றதாம்... என்று கேலி பேச மாட்டார்களா? என்னை விட்டுவிடுங்கள். உங்கள் தகுதிக்கு வலிமை மிகுந்த காட்டெருமையையோ தாவி ஓடும் கலை மானையோ வேட்டையாடுங்கள்... என்னை விட்டு விடுங்கள்... என்று கூறியது.

சிங்கத்துக்கு முயல் சொன்னதைக் கேட்டு மிகவும் கோபம் வந்தது. அற்ப முயலே... உன் தகுதிக்கு என்னையா இழிவாகப் பேசுகிறாய்? இப்போதே உன்னைக் கடித்துத் தின்று பற்களால் அரைத்துத் தள்ளி விடுகிறேன் பார் என்று கொடுரமாக கர்ஜித்தது.

நாம் என்ன சொன்னாலும் இந்தச் சிங்கம் கேட்காது போலிருக்கிறதே... என்ன செய்வது... என்று முயல் யோசித்தது. திடீரென்று முயலுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. சிங்கத்திடம், சிங்க ராஜா! சிங்க ராஜா! நான் ரொம்பச் சிறியவன்... என்னைத் தின்பதால் உங்கள் பசி அடங்கி விடுமா என்ன?

அதற்கு என்ன செய்யச் சொல்கிறாய் என்று சிங்கம் கோபமாகக் கேட்டது.